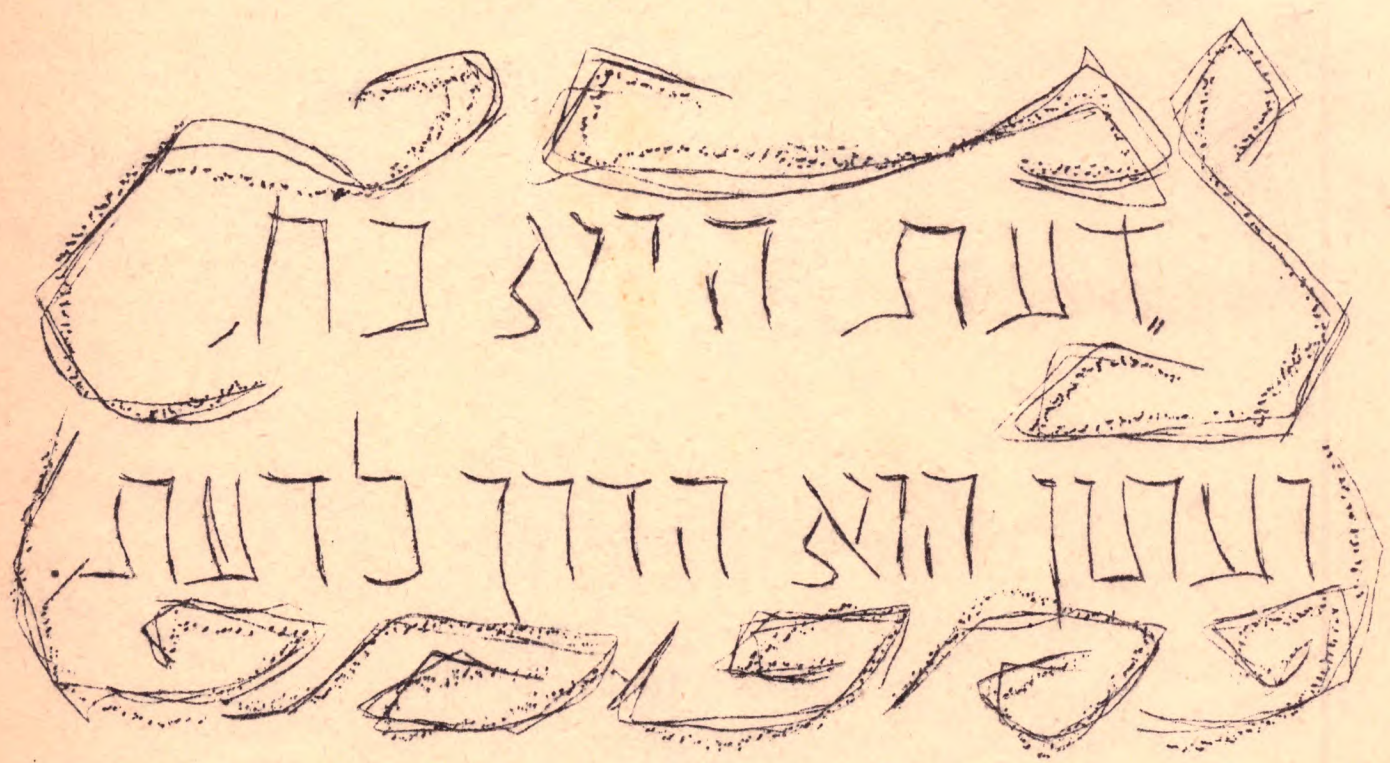

גבית חטים

עתון חברת הילדים
גבית - חטים

מ"ה 5 (40)

48.2.55

פתחת הקדמה

- זה, נה, נה, נה חכה ותראה מה שאני מציע
 ובכך לדעתי (נעשה וציני) מוכרחים
 בהזדמנות הגיגית זו ליתוח את עתוננו
 במאמר שיכיל פסוקים נבחרים מהתנ"ך ו...
 - הוי תלמיד של אלתר כבר מתחיל.
 - אהה דברת, תן גם לי להביע את דעתי.
 ובכך כפי שנאמר: "והדלתי ימיך כקדם"
 כך חדשנו אף לנו את נעורי "עלומים"
 בבחרינו את נבחרי העדה לעסוק במלאכת
 הקודש... והעלה העתון גידים ויעט
 בשר ויקרום עליו עור ויפחו בצפו הבוי
 המערכת ויה חיים, וברוך שהחיינו
 וקיימנו עד לזמן הזה בו תחזינה עינינו
 בעתון מדי חודש בתודשו.
 - מביר!
 - משכנע!
 ובתם הבריא מה אתם מציעים?

- "נו, אבל איך נפתח עתון הגיגי זה?
 מה תתם שותקית? אין הצעות?
 - טוב, בני אביד, יש לי הצעה פנטסטית:
 (לקרוא ברגש) לאחר המוגה פסלית ואפיה
 סטטית התרנדבנו...
 - מה זה? (בהתמראות)
 - אתה לא יודע מה זה רנדבו?
 - מה! כששניה...
 - זהו בדיוק, רק שהפעם זה בין הקומפני
 שלנו והעתון. ובאמת אחרי מספר שנים
 אמפיריות לבש העתון דמות פיקנטית
 ופרוגרסיבית וזהו זה! איך אני!
 - שמע גם הטיביל של חתרגש, זה לא לעניג
 החברה לא ליבנו את נאומך האבסטורקטי,
 אני נאמר פשוט: אז, הברה, אתם בטח זר
 זוכרים, שפעם, פעם היה לנו עתון אבל
 אז הוא עוד היה די מופט. נו, אז גם
 השנה בחרנו ועדה (לא פלגמטית במיוחד)
 ותחרי ממצייה, בחיי שיוצאים עתונים די
 חבובים. אני לא מסית אותכם אבל בין כה
 תגידו ששלי היא הפתיחה בגוש.
 - אין וכוח מה?

ה ק ד מ ה

צורת העתון עדיין אינה מושלמת (וכמו שתמיד מסיימים) נקבל בראון כל בקורת
 ונשתדל להתחשב בה. ובכך הבריא, האיצו, בקרו

ועיקר העיקרים-- כתב ו!!!

אצתי;

ערכו של עתון בחברה

בכל חברה מוצא עתון בעיר, בקבוץ, בחטיבה. השאלה היא מה ערכו של כל עתון
 בחברה בה הוא מועיל והתם יש צורך לכל חברה בעתון משלה, או שיש להסתפק בעתון
 כללי של החטיבה או אפילו הלווער העובד. לדעתנו הכרח המציאות הוא עתון של החברה,
 עתון המעלה את בעיותיה, פותח פתח לזכות, מעורר את החברה לפעילות ומבקר את
 דרכיה. במידת מה עלה עתוננו על הפסים, הוא יוצא בקביעות ומעלה מדי פעם, את
 מבעיות החברה ודבר זה חיובי בהחלט. אך נשאלת השאלה האם עתון שחייב להיות ער
 לבעיות החברה, ולעקוב אחריהן, יכול לצאת רק אהה לחודש. ונני אומרת בהחלט לא.
 על העתון בשם הוא עתון החברה וכלי בטוי שלה לצאת לעתים תכופות ביותר. לדעתי
 עדיף עתון בעל עמודים מעטים היוצא כל שבועיים מאשר עתון שיכול להיות נוסף של
 דבריה כלליים ולא מעלה את בעיותיה האקטואליות של החברה. (לדוגמא פעולת השלום
 של בוסטאן. מיום יציאתו המפורחת של העתון). לכן למרות שבקשו ממני לכתוב על
 ערכו של העתון בחברה אינני יכולה להביע את דעתי כחיובית משום שעתוננו לא י
 ממלא את המשימה המוטלת עליו, הוא עתון טוב בעל מדורים רבים, מיצג את שתי
 השכבות של החברה אך הוא איננו מודריך החברה וזאת לדעתי משימתו העיקרית.
 ובאשר לתכנון של העתון - לדעתי אין להסתפק בעתון פנימי של החברה, הוא צריך
 לעקוב אחר מאורעות העולם, אחרי תהליכים חשובים. כיצד יתכן לעתון של חג -
 החטיבה לא יזכיר במאומה את יום הציין לבורוכוב, את חג ההסתדרות, ועוד ועוד.
 כמו-כן על העתון להדריך את הועדות השונות להקדיש מדי פעם פינה לאחת הועדות.
 אין בראוני להציע הצעות למערכת למדורים חדשים לעתון, אך אני חוזרת ואומרת
 אם ברצוננו להפוך את העתון לכלי בטוי החברה עליו להופיע לעתים יותר תכופות,
 כי רק על ידי כך הוא ימלא את חובתו כלפי החברה.

זמירה כתה י"א

תפקידו של עלון בתחום החטיבה.

עלון בדרך כלל הוא כלי בטוי של כל חברה. המאמרים הנדפסים בו תלויים באופי החברה והקנייה. הם באים כדי לשקף ולדון על הבעיות המעסיקות אותה. עתון המיצג מעמד מסוים בעל אותם הרעיונות האידיולוגיים עומד על בעיות הארץ והעולם דרך בקורת רצוח המחיימה לאידיולוגיה שלו. עתון כזה ודאי שמקיף קוראים רבים וצריך שיתן בטוי מקיף ויספק את כל אותם האנשים הקוראים בו. חבותנו במידה שהיא ערה לבעיות העולם צריכה לקרוא את אותה העיתונות הנותנת בטוי ללהטקפוחינו. עלון החטיבה, במידה שהוא צריך לעמוד על בעיות החטיבה; הרי הוא צריך להיות ער לבעיותיה, לשקף את הנעשה בתאיה, לעקוב אחר פעולות החטיבה ולתת בטוי לנעשה בקבוץ בכלל - הדגשת מועצות, ועידות ובעיות דומות, דרכה הרעיונית של החטיבה, גם היא צריכה לבוא לידי בטוי בעלון החטיבה. ואשר לעלון כל תחום ותחום הרי הוא צריך לשקף את חיי התחום עצמו, בעלון כזה צריכה להיות בקורת על פעילות התחום, וכוחיה על בעיות אקטואליות של התחום עצמו, ספרות בקורת ופרי עטם של חברי התחום. לטכום: חבר העוקב אחר כל העתונות המוזכרת, נדמה שאינו חסר דבר. אין צורך שעלוננו יעמוד במיוחד על בעיות העולם והארץ פרט למקרים הבולטים כמובן.

יש לי הרשם שהעלון עמד עד עכשיו במבחן. ואשר להוצאתו לעתים תכופות, אין הדבר מתאפשר מבחינה טכנית וזה לא גורע מערכו של העלון. מה שעדיין לא השגנו הרי זה פרי עטם של הילדים: ספורים, שירים ויחיד הענות עצמית מצד הילדים. ועוד יש לי לומר ובזאת אסכם: העלון נאה עד מאד, מדרגשת פעילות הועדה והחבורים משקפיהם בהחלט את הנעשה בחברה. יש לקוות שהעלון יעלה למדרגה גבוהה יותר ויספק גם את אלה אשר אינם מרוצים ממנו כיום.

עדה כתה י'

אבטוריוגרפיה שלי.

לזכור אני מתחיל מגיל שנתיים
ואז עוד לא שמו בי עיניים,
מונה הייתי בארון,
דפי לקו בארון,
ואפילו בחלום לא קיוויתי שאהיה עלון.

ערב אחד טבחה הדלת על צירה
ולמגדל פלטה החבורה,
טמה הוא: ועדת עלון,
מיד נגשה אל הארון,
חטטה בין הנירות וזוהי בורה להיות
נושא מלים ואותיות!

שמחתי וחשבתי
שנבאלתי
אך רק על השולחן
הונחתי.

כך שכחתי לי זמן מה
עמוק עמוק בעומה
עד שתורה הועדה
ואתה כבודה רבה!
מדבריה כך הבנתי
טרה רבה להם גרמתי,
אזו, רצו, התרוצצו,
פה תקנו, שם קצו,
כאן הוסיפו, שם גרפו,
גם חטבץ יפה מצאו.

והנה הגיע רגע ממושך
שמו לב גם לי, לניר.
הביאוני, הכניסוני בשכיבה
ישו למכונת כתיבה,
שם הרגשתי וע ומו
מי יושיעני! זוהי זה מר!
נקבוני

הכתיבוני
וקרעוני

סוף סוף הפטרתי מזו הספחה
אך אולי נלחי מן הפח אל הפחת,
הדביקו אותי למכונת הכפלה,
ובה ברגים, קפיצים, ומעגלה,
שחורה, גדולה, ומבהילה.
סבבני, גלגלונני, הצילונני!
ארנון, פנצ'ר! ראה מה עשו לי,
כאן הקפיץ נחק,
שם נייר נדחק,
וטנני ממש נחנק.

אך גם לצרה זו בא הסוף,
יובל בא את גליונותי לאסוף
ודורה... אי! כואב
מכניסה לי סיכות בלב.
ועתה אני עליז ושמה
כבר הדלתי להתייפת
נעלמו גם הדמעות
חלפו עברו כל הצרות.
חור-זהב שלי הגיע
ועתה אני מציץ
את נושאי
לכל קוראי.
קראו בי המון
לחאבונן!!!

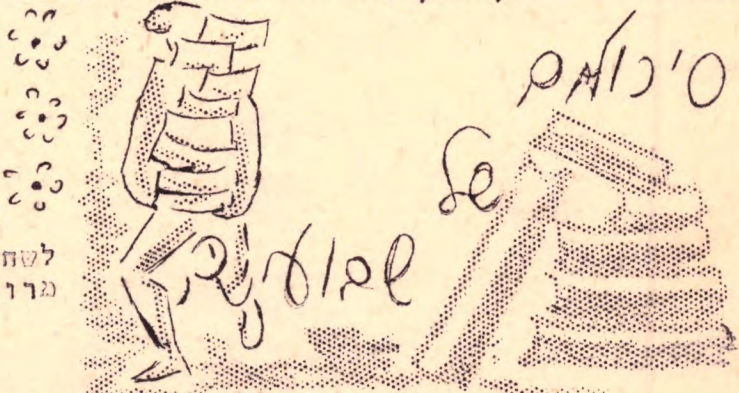
איך אומגעדענקט?

ככתב, עלומים" סיירתי ביך מנורי העתון לשמוע קצת הוזה דעת. וראשית דרכי הובילחני לבני השכבה הבינונית. עוד בדרך פגשתי את חמו ושולמית, חמו, מה דעתך על "עלומים" שלנו? לעלומים איך לחמו טענות, אולה "צריך שועדת עלון חתיה מורכבת משתי השכבות, זה יעלה את השתתפות השכבה הבינונית בעלון?"

- ואת שולמית מה יביא לדעתך את השתתפות החבריא שלכה בעלון?
 - "אולי כדאי לקבוע אדם שיידרוש וימריץ את החברה לכתוב. וד.א. אחרי שיחת החברה שהוקדשה לעלון התחלנו לכתוב, חכו וחראו!!! (ואנו מחכים!!).
 חמו ושולמית חסכו לי דרך. ואולי כדאי ואגש לכתה ו', הרי גם הם קוראים את "עלומים" נשמע מה בפיהם? הנה יוסי (אנו מכירים אותו, זה יוסי המכין המון - שעורים) וכמובן משהו בפיו. - "הו שוב פעם היא באה? על מה את רוצה לשמוע הפעם?"
 - על עלומים יוסי! אתה קורא עלומים? - בטח!! ובכן מה דעתך? - אני "מבסוט" אבל אני רוצה שתוציאו יותר "עלומים" לא רק פעם בחודש.
 - "נשתדל יוסי אם כי קשה הדבר! בכתה מצאתי את פנשה ואת ישראל. ישראל רוצה בעתון ציורי וסיורי יותר, ומנשה רוצה "בעתון מורחב יותר, שכל בית סיפר ישחחף בו".
 בסיכום כלם חושבים שאין נחמד מעלומים!
 וכעת עלי לגשת "לבדוליה" ושמתי פעמי לעבר "צריפים וירה" (ד.א. יש להחליף את השם כי גיליתי שם גם דטאים וצמחים) את בני שכבת הנעורים קשה למצוא בצריפיהם (אנשים עסוקים) אולם חפסתי שם כמה - וכל מי שנחפס לא נמלט. וראשונה הביבה. נעמי.
 - נעמי איך עלונינו בעיניך? - "בעיני? הם... הם... (גיל כזה מחייב כבר דעה רצינית) לדעתי על העתון להיות רציני קצת יותר, אבל חוץ מזה הוא מצא אהו!"
 - "הו חנה' לה טוב שבאת, איך "עלומים"? השאלה: הייתה פחאומית, וחנה' לה קצת נדהמה כשראתה את העפרון והמחברת בידי ובכלל כנראה עשיתי עליה רושם של עתונאית, אולם היא התאוששה ובמהרה ענתה - "על העתון לכלול את ארבעת השכבות של בני המשק, החל בשכבה הצעירה וכלה בחוג הנעור". שתיים כבר תפסתי, אלך לצוד עוד כמה חברה, כלומר עוד כמה דעות. בצאתי מחדרה של נעמי הופיע לפני מיד גבי. - אהלן גבן אולי תקדיש לי כמה דקות? נו, שאכתוב חבור לעלון? - לא, הפעם רק תאמר לי איך העלון?
 - "טוב שבאת חלי אלולא באת הייתי בא אליך! הגיע הזמן לחסל את חוג הסופרים הקבועים של עלומים, ושכל חברי החברה יבטאו בו את דעתם" - הדבר תלוי בך גבי, ובכל החברה! הערתי לך. - בעצם את צודקת, אולם יעזור לכך אם תמשיכו להרבות בנושאים הקרובים להיינו כמו הלימודים והעבודה" - שלום גבי תודה רבה.
 ובצל מלשם דולק האור? (תוך תוך תוך) אני דופקת בדלת, אה. אסתר מכינה שעורים. אסתר! בשתי מליה, מה דעתך על "עלומים"? - "אולי לא בשתי מליה, אבל לא בהרבה, יש לציין שהוא התקדם מאד מבחינת תכנון וצורה, חסר בו רק אד אחד-שצף פעם גם לא היה בו - והוא הצד הספרותי". נדמה לי ששמעתי דעות על העתון שונות ורבות ועלי עתה לסכמן ולתת את הדעה עליהן מבחינה מעשית, כך הוהרתי בדרכי מ"צריפים וירה" אך איזו הפתעה, חבר חוג הנעור אועד למולי, הרי גם אליהם מגיע עלומים, וגם הם מתבטאים בו, הבה ונשאל את פי הנעור? ליריב איך מה לומר רק - שהעתון יפה נחמד וטוב. (גם רק זה מספיק לי). ובקרה שכלנו מצטרפים לדעתו של יריב על "עלומים" ולכל אלה שהביעו ברצון את דעתם על עלומים, היינו נהנים לגרום גם לפם הנאה וכמו בכל עתון נכבד להדפיס את תמונותיכם, אך הדבר אינו נתון מסיבות "טכניות" בבאוע, נו, ובמילא כלם מכירים את פרצופיכם.

כתבינו.

* לפני שבועיים התקיימה מסיבה לשחרור חילינו ושובם הביתה. מצב רוח מרומם ציין את המסיבה.

* בילה שישי 11.2.55 החקיייה ערב "שובים צעירים", את כך נקרא לערב הרי יש מה לבקר, אולם חוץ מזה היה ערב נחמד מאד שרבו בו הצחוק והשמחה (לשבת גם לפנינו נקראה את השבת).